

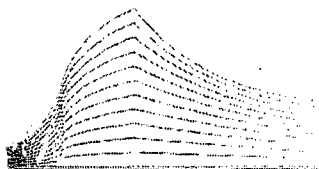

Datum van inontvangstneming : 04/03/2016

C-39/16-1

F° nr.: 14

OLF

EENSLUIDEND AFSCHRIFT

Art 721, 7°, G.W.

Uitgifte

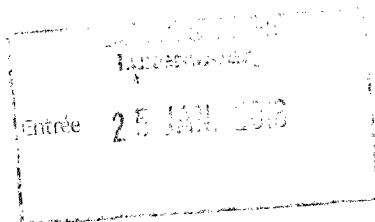
Repertoriumnummer 16/
Griffienummer 16/
Rolnummer 11/5440/A
Datum van uitspraak 8 januari 2016
20

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Niet aan te bieden aan de ontvanger

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie burgerlijke rechtbank

vonnis

Kamer AFi1

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Ingeschreven in het register van het Hof van Justitie onder nr. <u>1.011.347</u>	
Luxemburg	26. 01. 2016 De Griffier, voor deze
Fax/E-mail:	<i>Handwritten signature</i>
Neergelegd op: <u>25.01.2016</u>	Maria Manuela Ferreira Hoofdadministrateur

Inzake:

ARGENTA SPAARBANK NV, met maatschappelijke zetel te 2018 ANTWERPEN 1, Belgiëlei 49-53, met ondernemingsnummer 0404.453.574,

eisende partij,

- vertegenwoordigd ter zitting door Mr. B. De Cock, kantoorhoudende te 1000 Brussel, Havenlaan 86C bus 419, in eigen naam en loco Mr. VAN DUYSE KOEN, kantoorhoudende te 2018 Antwerpen 1, Karel Oomsstraat 47A Bus 5.

TEGEN:

DE BELGISCHE STAAT,

Federale Overheidsdienst Financiën, in de persoon van de Minister van Financiën vertegenwoordigd door de Gewestelijk Directeur van het controlecentrum Grote Ondernemingen, wiens kantoor gevestigd is te 1000 Brussel, Kruidtuinlaan 50 bus 3350,

verwerende partij,

- vertegenwoordigd ter zitting door Mr. VAN LIDTH DE JEUDE ANDRE te 2018 ANTWERPEN 1, Van Breestraat 21 (ref. REA 1585).

* * * * *

Gezien de stukken in het dossier van de rechtspleging, onder meer:

- het eensluidend verklaard afschrift van het tussenvonnis, uitgesproken door deze kamer van deze rechtbank op 28 november 2014,
- de oproepingen conform artikel 750 Ger. W. op 24 september 2015,
- de conclusie van eisende partij neergelegd ter griffie op 20 november 2015,
- de stukken van verwerende partij.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter zitting van 11 december 2015.

* * * * *

Gelet op de aanslagen in de vennootschapsbelasting voor het

- aanslagjaar 2000, kohierartikel 200991, supplement aan kohierartikel 810400020, uitvoerbaar verklaard op 20 december 2002 en verzonden aan de belastingplichtige op 24 december 2002;
- aanslagjaar 2001, kohierartikel 301061, supplement aan kohierartikel 820812669, uitvoerbaar verklaard op 23 december 2003 en verzonden aan de belastingplichtige op 29 december 2003.

Gelet op de bezwaarschriften tijdig toegekomen bij de bevoegde directeur der directe belastingen.

Gelet op de bestreden beslissing van de gewestelijke directeur van het Nationale Controlecentrum I van de administratie voor de ondernemings- en inkomensfiscaliteit van 4 mei 2004 en op dezelfde datum aangetekend verzonden aan de belastingplichtige, waarbij de bezwaarschriften werden afgewezen.

Gelet op het verzoekschrift tijdig neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 3 augustus 2004 waarbij een afschrift van de bestreden beslissing was gevoegd.

De vordering beoogt

- in hoofdde de bestreden aanslagen te vernietigen en verweerder te veroordelen tot de terugbetaling van alle sommen die op grond van deze aanslagen zouden zijn geïnd, verhoogd met de moratoriumintresten;
- in ondergeschikte orde alvorens recht te doen en slechts voor zover nodig om te kunnen beslissen tot de gegrondheid van de door eiseres ingestelde vordering prejudiciële vragen voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie;
- verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

Gelet op het tegensprekelijk vonnis van 28 november 2014 van deze rechtbank waarbij de vordering toelaatbaar werd verklaard, doch alvorens verder recht te doen inzake de intresten gedekt door dividenden aan het Hof van Justitie van de Europese Unie prejudiciële vragen werden gesteld.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2015 van het Hof van Justitie van de Europese Unie waarbij werd beschikt dat het verzoek om een prejudiciële beslissing dat deze rechtbank bij voornoemde beslissing van 28 november 2014 heeft ingediend, kennelijk niet-ontvankelijk is.

Beoordeling

Tijdens de boekjaren 1999 (aanslagjaar 2000) en 2000 (aanslagjaar 2001) heeft eiseres dividenden ontvangen uit aandelen die zij aanhield.

Deze dividenden hadden zowel betrekking op participaties die zij op het ogenblik van de dividenduitkering minder dan één jaar aanhield als op participaties die zij op het ogenblik van de dividenduitkering meer dan één jaar aanhield.

Zo heeft eiseres de hierna vermelde bedragen aan dividenden ontvangen uit participaties die op het ogenblik van de dividenduitkering nog geen volledig jaar eigendom waren van haar, namelijk:

- tijdens het boekjaar 1999 (aanslagjaar 2000): een bedrag van 75.837,87 EUR (3.059.292 BEF)
- tijdens het boekjaar 2000 (aanslagjaar 2001): een bedrag van 296.491,04 EUR (11.960.419 BEF).

Voormelde dividenden hebben betrekking op participaties die eiseres aanhield in Belgische en EU-vennootschappen.

Wanneer de Belgische wetgever de moeder-dochterrichtlijn, zijnde Richtlijn 90/435/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten, heeft omgezet, heeft hij ervoor gekozen dezelfde vereisten op te leggen om het DBI-stelsel, zijnde het stelsel van de definitief belastbare inkomsten, te kunnen genieten voor de uitkering van dividenden onder vennootschappen van verschillende lidstaten, alsook onder Belgische vennootschappen, teneinde geen verschil in behandeling in te voeren tussen de louter interne situaties en de andere situaties, overeenkomstig het doel van de voormelde richtlijn, dat volgens de aanhef ervan erin bestond de hergroeperingen van vennootschappen te bevorderen.

Het toenmalig artikel 202 WIB92 bepaalde dan ook als volgt, namelijk:

“§1 Van de winst van het belastbare tijdperk worden mede afgetrokken, in zover zij erin voorkomen :

1° dividenden met uitzondering van inkomsten die zijn verkregen naar aanleiding van de afstand aan een vennootschap van haar eigen aandelen of naar aanleiding van de gehele of gedeeltelijke verdeling van het vermogen van een vennootschap;

...

§ 2 De in §1, 1° en 2°, vermelde inkomsten zijn slechts aftrekbaar in zoverre op de datum van toekenning of betaalbaarstelling van deze inkomsten, de vennootschap die de inkomsten verkrijgt in het kapitaal van de vennootschap die ze uitkeert, een deelneming bezit van ten minste 5 pct. of met een aanschaffingswaarde van ten minste 50 miljoen BEF (1.239.467,62 EUR).

Deze voorwaarde is evenwel niet van toepassing op de inkomsten :

1° die worden verkregen door kredietinstellingen vermeld in artikel 56§1;

...”.

Verder bepaalde het toenmalig artikel 204 WIB92 als volgt, namelijk:

“De ingevolge artikel 202§1,1°, 3° en 4°, aftrekbare inkomsten worden geacht in de winst van het belastbare tijdperk voor te komen tot 95 pct. van het geïnde of verkregen bedrag eventueel vermeerderd met de roerende voorheffing of de fictieve roerende voorheffing of, met betrekking tot in artikel 202§1,4° en 5°, vermelde inkomsten verminderd met de aan de verkoper toegekende interest ingeval de effecten in het belastbare tijdperk zijn verworven”.

Bijgevolg kon eiseres op grond van de toenmalige artikelen 202 en 204 WIB92 op voornoemde ontvangen dividenden de aftrek van de definitief belastbare inkomsten uitoefenen waardoor zij als moedervernootschap voor deze ontvangen dividenden een aftrek genoot ten belope van 95% van deze ontvangen dividenden.

Als gereguleerde kredietinstelling moest eiseres in toepassing van het toenmalig artikel 202§2, lid 2 WIB92 immers niet voldoen aan de participatievoorwaarde van artikel 202§2, lid 1 WIB92 zodat eiseres ook de aftrek van de definitief belastbare inkomsten kon genieten op dividenden uit deelnemingen die niet ten minste 5 pct. of een aanschaffingswaarde van ten minste 50 miljoen BEF (1.239.467,62 EUR) vertegenwoordigden; bijgevolg heeft eiseres ook voor deze dividenden de aftrek van de definitief belastbare inkomsten genoten.

Daarnaast betaalde eiseres de hierna vermelde bedragen aan intresten tijdens de betrokken boekjaren, namelijk:

- tijdens het boekjaar 1999 (aanslagjaar 2000): een bedrag van 290.089.631,16 EUR (11.702.186.712 BEF)
- tijdens het boekjaar 2000 (aanslagjaar 2001): een bedrag van 330.244.583,95 EUR (13.322.033.492 BEF);

in de resultatenrekening werden deze bedragen opgenomen onder de post "rentekosten en soortgelijke kosten".

Volgens eiseres hadden deze door haar betaalde intresten geen betrekking op intresten die werden betaald op leningen om voornoemde participaties te verwerven, doch hadden deze intresten betrekking op de spaarrekeningen, zichtrekeningen, termijnrekeningen ... die bij haar, zijnde een kredietinstelling, werden aangehouden.

Overeenkomstig het toenmalig artikel 198,10° WIB92 heeft de administratie voornoemde intresten voor de hierna vermelde bedragen aan de verworpen uitgaven toegevoegd en als dusdanig belast, namelijk:

- voor aanslagjaar 2000 (boekjaar 1999): voor een bedrag van 75.837,87 EUR (3.059.292 BEF)
- voor aanslagjaar 2001 (boekjaar 2000): voor een bedrag van 296.491,04 EUR (11.960.419 BEF).

Het toenmalig artikel 198,10° WIB92 bepaalde immers als volgt, namelijk:

"Onverminderd de toepassing van artikel 55, wordt de intrest, tot een bedrag gelijk aan dat van de krachtens de artikelen 202 tot 204 aftrekbare dividenden verkregen uit aandelen door een vennootschap welke die aandelen, op het ogenblik van hun overdracht, niet gedurende een ononderbroken periode van minstens een jaar heeft behouden, niet als beroepskost aangemerkt".

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever met het toenmalig artikel 198,10° WIB92 de bedoeling heeft gehad een einde te maken aan een mechanisme dat voor vennootschappen een dubbele fiscale aftrek mogelijk maakte: "De fiscale operatie die erin bestaat de tijdelijke verkrijging van aandelen van Belgische of buitenlandse vennootschappen te financieren door een lening waarvan de interest in hoogte gelijk is aan de ontvangen dividenden, laat toe andere door de vennootschap verwezenlijkte winst fiscaal weg te werken. Deze operatie doet inderdaad een dubbele aftrek ontstaan, enerzijds de interest van leningen en anderzijds, ten belope van 95 %, de als definitief belaste inkomsten (DBI) aftrekbare dividenden. Teneinde dit oneigenlijk gebruik van het stelsel van de DBI's te verhinderen, wordt voorgesteld de in principe als beroepskosten aftrekbare interest van leningen als verworpen uitgaven aan te merken tot het bedrag van de DBI die betrekking hebben op aandelen verworven door een vennootschap die ze, op het ogenblik van hun overdracht, gedurende een ononderbroken periode van minder dan een jaar heeft behouden" (Gedr. St., Kamer, 1995-1996, nr. 208/1, blz. 7). De wetgever heeft verrichtingen willen treffen waarbij "enkel een fiscaal doel [wordt] nagestreefd en de werkelijke wil om aandeelhouder te worden ontbreekt" (Gedr. St., Kamer, 1995-1996, nr. 208/8, blz. 4).

Volgens eiseres is het duidelijk de bedoeling van de wetgever geweest om het toepassingsgebied van artikel 198,10° WIB92 te beperken tot de gevallen waarin een causaal verband bestaat tussen de intresten en de dividenden waarvoor aftrek van de definitief belaste inkomsten wordt genoten.

Het toenmalig artikel 198,10° WIB92 is echter duidelijk en helder en behoeft dan ook geen verdere interpretatie zodat de bedoeling van de wetgever bijgevolg niet dient achterhaald te worden.

Het toenmalig artikel 198,10° WIB92 voorzag duidelijk en helder in de niet-aftrekbaarheid van de intresten tot een bedrag gelijk aan dat van de krachtens de artikelen 202 tot 204 aftrekbare dividenden verkregen uit aandelen door een vennootschap welke die aandelen, op het ogenblik van hun overdracht, niet gedurende een ononderbroken periode van minstens een jaar heeft behouden, en vereiste geenszins dat een causaal verband bestond tussen de intresten en de dividenden waarvoor aftrek van de definitief belaste inkomsten werd genoten.

Ten overvloede dient trouwens te worden opgemerkt dat in de parlementaire stukken (onder meer Gedr. St., Kamer, 1995-96, nr. 208/8, blz. 20) letterlijk staat: "Het moet duidelijk zijn dat de reden waarom de regering geen enkele band tussen de aankoop van aandelen en de financiering heeft willen leggen te maken heeft met de praktische moeilijkheid om een concrete band tussen de financiering van een verrichting en het aangekochte goed te leggen ...".

Bijgevolg is het toepassingsgebied van artikel 198,10° WIB92 geenszins beperkt tot de gevallen waarin een causaal verband bestond tussen de intresten en de dividenden waarvoor aftrek van de definitief belaste inkomsten werd genoten en werden voornoemde intresten aldus terecht niet als beroepskosten aangemerkt overeenkomstig het toenmalig artikel 198,10° WIB92.

Volgens eiseres is artikel 198,10° WIB92 echter in strijd met voornoemde moeder-dochterrichtlijn, die immers in artikel 4.2 als volgt bepaalt: "Iedere Lid-Staat blijft evenwel bevoegd om te bepalen dat lasten die betrekking hebben op de deelneming en waardeverminderingen die voortvloeien uit de uitkering van de winst van de dochteronderneming, niet aftrekbaar zijn van de belastbare winst van de moedermaatschappij...".

Krachtens het toenmalig artikel 3.1 van de moeder-dochterrichtlijn wordt voor de toepassing van deze richtlijn de hoedanigheid van moedermaatschappij onder meer ten minste toegekend aan een vennootschap die een deelneming van ten minste 25% bezit in het kapitaal van een andere vennootschap.

De lidstaten blijven aldus vrij deze richtlijn om te zetten en in een lagere deelnemingsdrempel te voorzien (vergelijk onder meer Arbitragehof 5 juli 2006 nr. 116/2006, <http://www.const-court.be>), hetgeen de Belgische wetgever deed door in het toenmalig artikel 202§2 WIB92 slechts in een deelnemingsdrempel te voorzien van 5% en door voor onder meer kredietinstellingen, zoals eiseres, in geen deelnemingsdrempel te

voorzien; in de parlementaire voorbereiding werd dienaangaande als volgt bepaald: "[...] deze maatregel [de invoering van een minimumparticipatie om in aanmerking te kunnen komen voor het stelsel van de DBI] is weliswaar niet van toepassing op banken en verzekeringsmaatschappijen, die krachtens de wetgeving op hun activiteiten geen belangrijke participaties in andere vennootschappen mogen hebben" (Parl. St., Kamer, 1992-1993, nr. 717/5, blz. 5).

Verder bepaalt artikel 3.2 van deze moeder-dochterrichtlijn dat, in afwijking van lid 1, het de Lid-Staten vrijstaat om deze richtlijn niet toe te passen op de vennootschappen van deze Lid-Staat die niet gedurende een ononderbroken periode van ten minste twee jaren een deelneming behouden welke recht geeft op de hoedanigheid van moedermaatschappij of op de maatschappijen waarin een vennootschap van een andere Lid-Staat niet gedurende een ononderbroken periode van ten minste twee jaren een dergelijke deelneming behoudt, hetgeen België echter niet deed.

Bijgevolg zijn te dezen de voorwaarden van artikel 3 van de moeder-dochterrichtlijn vervuld zodat aldus dient te worden nagegaan of het toenmalig artikel 198,10° WIB92 niet in strijd is met deze moeder-dochterrichtlijn.

Aangezien

- eiseres voor de toepassing van de moeder-dochterrichtlijn inzake voornoemde participaties de hoedanigheid heeft van moedermaatschappij,
- krachtens artikel 177 EG-Vedrag het Hof van Justitie bevoegd is het gemeenschapsrecht uit te leggen wanneer dit de betrokken situatie niet rechtstreeks regelt, doch zoals hoger vermeld te dezen de nationale wetgever bij de omzetting van de bepalingen van een richtlijn in nationaal recht heeft besloten, zuiver interne situaties op dezelfde wijze te behandelen als situaties die door de richtlijn worden geregeld, en hij zijn nationale wetgeving dus heeft aangepast aan het gemeenschapsrecht (HvJ 17 juli 1997 inzake C-28/95 - Leur-Bloem, F.J.F. 97/190),
- eiseres op grond van de toenmalige artikelen 202 en 204 WIB92 op voornoemde ontvangen dividenden uit voornoemde participaties de aftrek van de definitief belastbare inkomsten kon uitoefenen waardoor zij als moedervernootschap voor de ontvangen dividenden een aftrek genoot ten belope van 95% van de ontvangen dividenden, hetgeen trouwens niet wordt betwist,
- de moeder-dochterrichtlijn in artikel 4.2 als volgt bepaalt: "Iedere Lid-Staat blijft evenwel bevoegd om te bepalen dat lasten die betrekking hebben op de deelneming en waardeverminderingen die voortvloeien uit de uitkering van de winst van de dochteronderneming, niet aftrekbaar zijn van de belastbare winst van de moedermaatschappij...",
- het toenmalig artikel 198,10° WIB92 echter duidelijk en helder voorzag in de niet-aftrekbaarheid van de intresten tot een bedrag gelijk aan dat van de krachtens de artikelen 202 tot 204 aftrekbare dividenden verkregen uit aandelen door een vennootschap welke die aandelen, op het ogenblik van hun overdracht, niet gedurende een ononderbroken periode van minstens een jaar heeft behouden, ongeacht of er een causaal verband bestond tussen de intresten en de dividenden waarvoor aftrek van de definitief belaste inkomsten werd genoten,

- in de parlementaire stukken (onder meer Gedr. St., Kamer, 1995-96, nr. 208/8, blz. 20) dienaangaande het volgende werd vermeld: "Het moet duidelijk zijn dat de reden waarom de regering geen enkele band tussen de aankoop van aandelen en de financiering heeft willen leggen te maken heeft met de praktische moeilijkheid om een concrete band tussen de financiering van een verrichting en het aangekochte goed te leggen ...".
- de door eiseres betaalde intresten geen betrekking hadden op intresten die werden betaald op leningen om voornoemde participaties te verwerven, hetgeen evenmin wordt betwist,

heeft de rechtbank vragen of het toenmalig artikel 198,10° WIB92, dat voorzag in de niet-aftrekbaarheid van voornoemde intresten, ongeacht of er een causaal verband bestond tussen deze intresten en de dividenden waarvoor aftrek van de definitief belaste inkomsten werd genoten, niet in strijd is met de moeder-dochterrichtlijn die immers in artikel 4.2 bepaalt dat slechts de lasten die betrekking hebben op de deelneming en waardeverminderingen die voortvloeien uit de uitkering van de winst van de dochteronderneming, niet aftrekbaar zijn van de belastbare winst van de moedermaatschappij.

De rechtbank acht het dan ook aangewezen om de hierna vermelde prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

rechtdoende op tegenspraak,
alle andere en strijdige conclusies verwerpend,

Alvorens verder recht te doen inzake de intresten gedekt door dividenden, stelt aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen:

"Schendt artikel 198,10° WIB92, zoals van toepassing voor de aanslagjaren 2000 en 2001, artikel 4, lid 2 van de moeder-dochterrichtlijn van 23 juli 1990 (Richtlijn 90/435/EEG van de Raad), in zoverre het bepaalt dat intresten niet als beroepskosten worden aangemerkt tot een bedrag gelijk aan dat van de volgens artikelen 202 tot 204 WIB92 vrijstelbare dividenden verkregen uit aandelen die op het ogenblik van hun overdracht niet gedurende een ononderbroken periode van minstens één jaar werden behouden, waarbij er geen onderscheid wordt gemaakt al naargelang voormelde intrestlasten betrekking hebben op de (financiering van de) deelneming waaruit de vrijstelbare dividenden werden verkregen of niet?"

en

"Maakt artikel 198,10° WIB92, zoals van toepassing voor de aanslagjaren 2000 en 2001, een bepaling ter bestrijding van fraude en misbruiken uit in de zin van artikel 1, lid 2 van de moeder-dochterrichtlijn van 23 juli 1990 (Richtlijn 90/435/EEG van de Raad), en indien dit geval is, gaat artikel 198,10° WIB92 dan verder dan noodzakelijk is om dergelijke fraude of

misbruiken te bestrijden, in zoverre het bepaalt dat intresten niet als beroepskosten worden aangemerkt tot een bedrag gelijk aan dat van de volgens artikelen 202 tot 204 vrijstelbare dividenden verkregen uit aandelen die op het ogenblik van hun overdracht niet gedurende een ononderbroken periode van minstens één jaar werden behouden, waarbij er geen onderscheid wordt gemaakt al naargelang voormelde intrestlasten betrekking hebben op de (financiering van de) deelneming waaruit de vrijstelbare dividenden werden verkregen of niet?"

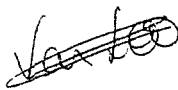
Verwijst deze zaak in afwachting hiervan naar de bijzondere rol.

Houdt de uitspraak met betrekking tot de kosten aan.

Dit vonnis werd uitgesproken op acht januari tweeduizend zestien in openbare zitting van de Kamer AFi1, die samengesteld was uit:

P. Wolles, ondervoorzitter

N. Van Loo, griffier

N. Van Loo, griffier

Dit afschrift bevat 9 btz
Voor eensluidend afschrift
De Griffier

P. Wolles, ondervoorzitter

